

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

คำนามและคำกริยาในประโยคหนึ่ง ๆ อาจจะมีความสัมพันธ์กันในลักษณะต่าง ๆ สำหรับคำนามและคำกริยาอกรรมในภาษาไทยนั้น ผู้เขียนได้พบว่า

1. คำนามที่อยู่ข้างหน้าคำกริยาอกรรมอาจจะมีความสัมพันธ์กับคำกริยาอกรรมในลักษณะที่ต่างกัน

ตัวอย่าง

ก. บัทมาเดิน

ข. ล้ายใจล้วย

ในตัวอย่าง ก - คำนาม บัทมา มีความสัมพันธ์กับคำกริยาอกรรม เดิน ในลักษณะที่คำนามเป็นผู้กระทำกริยา เดิน ส่วนในตัวอย่าง ข คำนาม ล้ายใจ มีความสัมพันธ์กับคำกริยาอกรรม ล้วย ในลักษณะที่คำนามเป็นผู้ทรงสภาพ ล้วย

จะเห็นว่า

คำกริยาอกรรม เดิน ปรากฏกับคำนามที่เป็นผู้กระทำกริยาได้

คำกริยาอกรรม ล้วย ปรากฏกับคำนามที่เป็นผู้ทรงสภาพได้

2. คำนามที่อยู่ข้างหลังคำกริยาอกรรมก็อาจจะมีความสัมพันธ์กับคำกริยาอกรรมในลักษณะที่ต่างกันเช่นกัน

ตัวอย่าง

ก. รong ทำหายจากตู้

ข. มลฤดีวิ่งถึงหอประชุม

ในตัวอย่าง ก คำnam ตู้ มีความสัมพันธ์กับคำกริยากรรม หาย ในลักษณะที่คำnam เป็นสถานที่เดิมก่อนจะมีการหาย ในตัวอย่าง ข คำnam หอประชุม มีความสัมพันธ์กับคำกริยากรรม วิ่ง ในลักษณะที่คำnam เป็นจุดหมายของการวิ่ง

จะเห็นว่า

คำกริยากรรม หาย ปรากฏกับคำnam ที่เป็นสถานที่เดิมได้

คำกริยากรรม วิ่ง ปรากฏกับคำnam ที่เป็นจุดหมายได้

ด้วยเหตุที่คำnam อาจจะมีความสัมพันธ์กับคำกริยากรรมในลักษณะแตกต่างกันไป เราจึงสามารถศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำnam และคำกริยากรรมว่ามีความสัมพันธ์กันในลักษณะใดได้บ้าง และลักษณะความสัมพันธ์นี้ทำให้สามารถจำแนกคำกริยากรรมออกเป็นชนิดต่าง ๆ ได้

ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างคำnam และคำกริยา ดังนี้ ชาร์ลส์ เจ. ฟิลล์มอร์ (Charles J. Fillmore) ผู้ริเริ่มไวยากรณ์การกเรียกว่า "การก" และเขาได้เสนอวิธีจำแนกประเภทของคำกริยาตามการปรากฏกับการกด้วย

เนื่องจากเรื่องการศึกษาและการจำแนกคำกริยากรรมตามแนวไวยากรณ์การกนั้น ยังไม่มีผู้ศึกษาอย่างละเอียดมาก่อน ผู้เขียนจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องนี้ เพราะมีความเห็นว่าจะทำให้เราเห็นลักษณะของคำกริยากรรมในภาษาไทยในแง่มุมใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาว่าคำกริยากรรมปรากฏกับการกอะไรได้บ้าง

1.2.2 เพื่อจำแนกคำกริยากรรมออกเป็นชนิดย่อยตามกรอบการก

1.3 สัมมุติฐานการวิจัย

การใช้กรอบการกเป็น เกณฑ์ในการจำแนกคำกริยา จะทำให้สามารถจำแนกคำกริยา อกรรมออกเป็นชนิดย่อยที่แสดงลักษณะของคำกริยาอกรรมได้อย่างชัดเจน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ศึกษาเฉพาะคำกริยาอกรรมที่ปรากฏเดี่ยว ๆ ในหน่วยกริยาโดยไม่มีคำอื่นมา ประกอบข้างหน้าหรือข้างหลังเลย

1.4.2 ศึกษาเฉพาะคำกริยาอกรรมในประโยคสามัญ ซึ่งได้แก่ประโยคที่มีคำกริยา เพียงคำเดียวเท่านั้น

1.4.3 ศึกษาคำกริยาอกรรมในภาษาไทยกรุงเทพฯ ซึ่งถือเป็นภาษาราชการ แต่มีได้ คลุมไปถึงภาษาย่อยทางสังคม

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

1.5.1 สืบหาเอกสาร หนังสือ วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อดูว่ามี เล่มใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับเรื่องคำกริยาอกรรม

1.5.2 ศึกษาเอกสาร หนังสือ วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ ทางด้านไวยากรณ์การก และการจำแนกกริยา เพื่อเป็นแนวทางใน การวิจัยเรื่องนี้

1.5.3 เก็บรวบรวมและบันทึกข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ หนังสือ พจนานุกรมฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน จากการสนทนาระหว่างผู้เขียนวิทยานิพนธ์กับผู้อื่น และจากตัวผู้เขียนวิทยานิพนธ์ เอง

1.5.4 นำข้อมูลที่บันทึกไว้มาวิเคราะห์

1.5.5 สรุป และเสนอผลการวิจัย

1.6 ความสำคัญหรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้

- 1.6.1 ทำให้ทราบว่าคำกริยาอาการปรากฏกับการอะไรได้บ้าง
- 1.6.2 ทำให้เห็นการจำแนกคำกริยาอาการออกเป็นชนิดย่อย
- 1.6.3 ทำให้มีผลงานการวิจัยเกี่ยวกับการจำแนกคำกริยาอาการอีกแนวหนึ่ง
- 1.6.4 ทำให้ความรู้เรื่องลักษณะไวยากรณ์ของภาษาไทยกว้างขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย